

بدست آوردن رابطه‌ی ولتاژ آستانه در ماسفت‌های سیلیکون روی الماس با طول کانال ۲۲ نانومتر و یک لایه عایق اضافی

زهرا سپهری^۱ آرش دقیقی^۲

۱- دانشجوی دکتری-دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر-دانشگاه صنعتی اصفهان-اصفهان-ایران

za.sepehri@gmail.com

۲- دانشیار- دانشکده فنی و مهندسی- دانشگاه شهرکرد- شهرکرد- ایران

daghighi-a@eng.sku.ac.ir

چکیده: در این مقاله برای اولین بار رابطه‌ی تحلیلی ولتاژ آستانه در یک ترانزیستور ماسفت سیلیکون روی الماس با یک لایه عایق اضافی و طول کانال کوتاه ارائه گردیده است؛ در این ساختار لایه‌ی عایق اول الماس است که بر روی زیرلایه‌ی سیلیکونی قرار دارد و لایه‌ی عایق دوم دی‌اکسیدسیلیکون می‌باشد که بر روی الماس قرار گرفته و از دو طرف به سورس و درین محدود شده‌است. رابطه‌ی تحلیلی برای محاسبه‌ی ولتاژ آستانه با محاسبه‌ی خازن‌های موجود در عایق مدفون استفاده شده‌است. نتایج بدست آمده از روابط تحلیلی و شبیه‌سازی افزاره برای ولتاژ آستانه در ترانزیستورهای سیلیکون روی الماس دولایه، سیلیکون روی عایق و سیلیکون روی الماس با ابعاد و طول کانال مشابه، مقایسه شده‌است. همچنین تاثیر ابعاد افزاره نظیر ضخامت اکسید گیت، ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی، ضخامت عایق دوم و طول این عایق را بر روی ولتاژ آستانه‌ی افزاره‌ی سیلیکون روی الماس با عایق دولایه بررسی کرده‌ایم و نتایج حاصل از روابط تحلیلی را با نتایج بدست آمده از شبیه‌سازی افزاره مقایسه نمودیم و به تطبیق مناسبی بین نتایج حاصل دست‌یافته‌ایم.

کلمات کلیدی: سیلیکون روی الماس، سیلیکون روی عایق، ولتاژ آستانه، توزیع پتانسیل.

تاریخ ارسال مقاله : ۱۳۹۵/۰۲/۱۵

تاریخ پذیرش مشروط مقاله: ۱۳۹۶/۰۹/۱۲

تاریخ پذیرش مقاله : ۱۳۹۶/۱۱/۱۲

نام نویسنده‌ی مسئول : آرش دقیقی

نشانی نویسنده‌ی مسئول : ایران - شهرکرد - دانشگاه شهرکرد - دانشکده‌ی فنی و مهندسی.

۱- مقدمه

می کند که مقاومت کوچکتری به همراه دارد. اما نواحی سورس و درین توسط جداکننده از الکتروود گیت جدا می شود که باعث دو نوع المان پارازیتی، یکی خازنهای پارازیتی بعلت کاپلیتینگ بین گیت و نواحی سورس و درین و دیگری مقاومت پارازیتی ناشی از امتداد نواحی سورس و درین به زیر جداکننده می شود [۱۰].

به منظور برطرف کردن این مشکلات ساختار سیلیکون روی عایق تمام تهی با نواحی سورس و درین فرورفته^۴ ارائه گردید؛ در این ساختار نواحی سورس و درین به عمق عایق مدفون فرو می رود که کاهش مقاومت سری در افزاره را به دنبال دارد [۱۰]. بدین ترتیب یک ماسفت سیلیکون روی عایق با سورس و درین فرورفته جریان درین بیشتری در مقایسه با ماسفت های سیلیکون روی عایق معمولی دارد و چون در مدارات آنالوگ و مدارات فرکانس بالا نیازمند جریان درین بالایی هستیم، ماسفت سیلیکون روی عایق تمام تهی قابلیت فوق العاده ای در کاربردهای آنالوگ و فرکانسهای رادیویی در تکنولوژی زیر ۵۰ نانومتر با فرکانس قطع بسیار بالا دارد [۱۱] که ماسفت های سیلیکون روی عایق را به یک کاندید مناسب برای کاربردهای سیلیکون روی چیپ^۵ تبدیل می کند. این ساختار علاوه بر مقاومت سری کوچکتر، اتصالات بهتری هم دارد [۱۲-۱۳].

تاکنون کارهای بسیاری در زمینه های تحلیل، شبیه سازی عددی و آزمایشگاهی ماسفت های سیلیکون روی عایق با سورس و درین فرورفته انجام شده است [۱۳-۱۵]. یک مدل تحلیلی برای ولتاژ آستانه [۱۳]، و آنالیز شرایط زیرآستانه [۱۴] به همراه یک مدل سوئیچینگ زیرآستانه [۱۵] برای افزاره ارائه کرده است. مرجع [۱۶] روش های مختلف شکل گیری ویفرهای سیلیکون روی عایق و مزایا و معایب تکنولوژی سیلیکون را مورد بررسی قرار داده و وابستگی این ساختار را به مشخصات فیزیکی و الکتریکی نشان می دهد.

ترانزیستورهای سیلیکون روی عایق برای کاربردهای فراوانی نظیر سیستم های میکروالکترو-مکانیکی، سیستم های نوری و سنسورها، و از همه مهمتر در مدارات مجتمع صنعتی CMOS استفاده می شود. ویفرهای سیلیکون روی عایق بطور ایده آل برای لبه های هدایت مدارات مجتمع با سرعت بالا، تعداد ترانزیستور بالا و ولتاژ پایین/عملکرد توان پایین مورد استفاده قرار می گیرد [۱۷].

به کمک ساختار سیلیکون روی عایق با سورس و درین فرورفته مشکل مقاومت در این ادوات برطرف می شود اما مشکلی که در این ساختار وجود دارد اثرات خود گرمایی ناشی از رسانایی حرارتی پایین عایق مدفون در زیر فیلم سیلیکونی است، به علت هدایت گرمایی پایین دی اکسیدسیلیکون (1.4 W/K.m) در مقایسه با سیلیکون (140 W/K.m)، گرمای تولیدشده در قطعه نمی تواند به زیر لایه منتقل شود [۱۶]. خود گرمایی بر عملکرد قطعه چندین اثرات نامطلوب دارد که از آن جمله می توان به کاهش جریان درایو بعلت کاهش موبیلیتی، کاهش ترانسانایی، کاهش سرعت ترانزیستور و افزایش سرعت فرسودگی قطعه اشاره کرد؛ زمانی که تعداد ترانزیستورها روی

در ادواتی با ابعاد کمتر از ۱۰۰ نانومتر، ادامه ی کوچک سازی^۱ ماسفت های معمولی بر طبق نقشه ی راه ITRS با مشکلاتی روبرو است؛ که نیازمند یک معماری جایگزین می باشد، چراکه با کوچک شدن ابعاد افزاره در محدوده ی نانو، اثرات کانال کوتاه نمود می کنند [۱-۲].

در ماسفت های معمولی زمانی که طول کانال کاهش یابد، بعلت افزایش خازن های سورس/درین، گیت کنترل کمتری بر روی کانال دارد، از این رو اثرات کانال کوتاه موجب کاهش اعتبار برخی مشخصه های افزاره، نظیر ولتاژ آستانه می شود؛ با کاهش طول کانال به دنبال اثرات کانال کوتاه مشکلات دیگری نیز واقع می شوند، نظیر کاهش شیب زیرآستانه، کاهش نرخ I_{on}/I_{off} ، کاهش قابلیت تحرک حامل ها در کانال، کاهش طول عمر و کارایی ترانزیستور، کاهش سد پتانسیل ناشی از القای درین^۲، و اثر حامل های داغ در ولتاژهای درین بالا [۳-۴]. از آنجا که از ترانزیستورهای ماسفت بمنظور ساخت کلیدهای آنالوگ نیز استفاده می شود، لذا بسته به کاربرد کلید، برخی از مشخصه های مذکور نظیر خازنهای پارازیتی، مقاومت حالت روشن، مقاومت حالت خاموش و غیره می تواند مهم باشد [۵]، از این رو بهبود این پارامترها اهمیت می یابد.

ماسفت سیلیکون روی عایق^۳ یکی از بهترین ساختارهای جایگزین برای افزاره های بالک است که مشکل کوچک سازی افزاره های بالک معمولی را برطرف می کند، و باعث کنترل عالی اثرات کانال کوتاه می شود [۶]. بررسی ها نشان می دهد که این افزاره ترانسانایی بالایی دارد [۳]، همچنین سوئیچینگ زیرآستانه ی عالی، جریان نشستی قابل کنترل و سرعت بالا از مزایای دیگر این ساختار نسبت به ادوات بالک است. در ماسفت های سیلیکون روی عایق تمام تهی، خازن های پارازیتی پیوندی کانال در سرعت بالای سوئیچینگ کاهش می یابد [۷]. قسمت فعال در این ماسفت ها لایه ی فوق نازک سیلیکونی و عایق مدفون در زیر آن است، عایق مدفون استفاده شده بسیاری از مشکلات مثل جریان نشستی [۳]، شیب بالای زیرآستانه و اثر بدنه [۷] را برطرف می سازد.

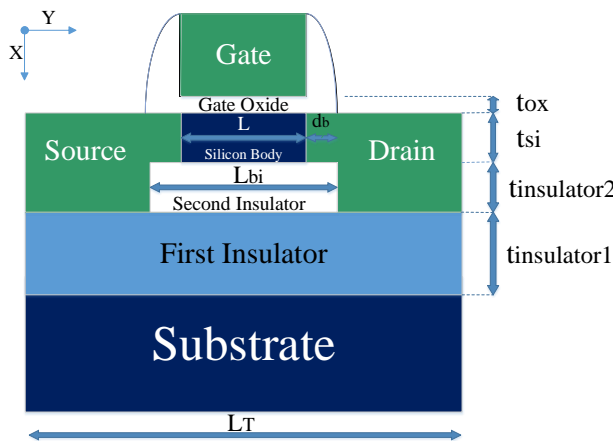
نواحی نازک سورس و درین، در ماسفت ها، باعث اتصالات ضعیف الکترودهای سورس و درین و به دنبال آن مقاومت های سری سورس و درین بزرگتری می شود، علاوه بر آن این نواحی نازک جریان روشنی کمتری را در افزاره به دنبال دارد [۸].

برای برطرف کردن مشکل مقاومت سری سورس و درین در ادوات با بدنه ی فوق نازک، در مقالات تکنیکی دو ساختار از ماسفت های سیلیکون روی عایق ارائه شده است، در یک ساختار نواحی سورس و درین را به سمت بالا رشد می دهند به این ترتیب نواحی سورس و درین بزرگتری بدست می آید و مقاومت را کاهش دهد [۹-۱۰]. در این ساختار نواحی سورس و درین بزرگتر که از اتصال سیلیساید با سورس و درین حاصل شده، اتصال مطمئنی را ایجاد

۲- مدلسازی ولتاژ آستانه

۱-۲- پتانسیل سطحی کانال جلو و پشت

در این مقاله رابطه‌ی ولتاژ آستانه را برای یک ترانزیستور سیلیکون روی الماس دولایه که شمای عرضی آن را در شکل ۱ می‌بینیم، بدست آورده‌ایم؛ به این منظور از معادلات پواسون دوبعدی در ناحیه‌ی کانال بهره جستیم.

شکل (۱): ساختار ماسفت سیلیکون روی الماس با عایق دولایه

در شکل فوق، t_{ox} ، t_{si} ، $t_{insulator2}$ ، $t_{insulator1}$ به ترتیب ضخامت اکسید گیت، ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی، ضخامت سورس و درین فرورفته در عایق مدفون (ضخامت عایق دوم) و ضخامت عایق اول است؛ همچنین L ، L_{bi} ، L_T و d_b به ترتیب طول کانال، طول عایق دوم، طول کلی ساختار و طول همپوشانی سورس و درین با عایق دوم است. پارامتر مورد بررسی در این کار ابعاد لایه‌ی عایق دوم است. با کاهش فاصله‌ی بین سورس و درین مقاومت سری بدنه کاهش می‌یابد اما این کاهش همچنین باعث آسان‌تر شدن کولپینگ میدان الکتریکی سورس و درین از طریق مرکز کانال شده که اثرات کانال کوتاه را افزایش می‌دهد به این ترتیب باید بین مقاومت سری و اثرات کانال کوتاه مصالحه‌ای برقرار گردد.

معادله‌ی پواسون در ناحیه‌ی کانال ساختار سیلیکون روی الماس دولایه قبل از وارونگی قوی به صورت رابطه‌ی (۱) می‌باشد:

$$\frac{d^2\psi(x, y)}{dx^2} + \frac{d^2\psi(x, y)}{dy^2} = \frac{qN_a}{k_{si}} \quad \text{for } 0 < x < t_{si}, 0 < y < L \quad (1)$$

در رابطه‌ی فوق $\psi(x, y)$ پتانسیل الکترواستاتیک در بدنه‌ی سیلیکونی، x المان در جهت عمق کانال، y المان در جهت طول کانال و مبدا مختصات سمت چپ و بالای بدنه‌ی سیلیکونی در نظر گرفته می‌شود. همچنین N_a میزان ناخالصی در ناحیه‌ی کانال، k_{si} ضریب ثابت دی‌الکتریک سیلیکون، t_{si} ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی و L طول کانال است.

از بررسی در [۱۴] بدست می‌آید که برای مقادیر پایین ولتاژ درین در صورتی که ساختاری متقارن مثل ساختار یک افزاره‌ی سیلیکون روی الماس دولایه داشته باشیم، می‌توان تغییرات پتانسیل را بین مرز

یک چیپ بالا می‌رود، خودگرمایی اهمیت بیشتری می‌یابد [۱۸]. یک عایق مدفون ایده‌آل باید ویژگی‌های زیر را داشته‌باشد:

- هدایت گرمایی بالا برای تخلیه‌ی گرما
- خازن با ظرفیت بزرگ بین فیلم سیلیکونی و زیرلایه، تا کنترل الکتریکی بهتری برای گیت بدست آید.
- خازن کوچک بین سورس و زیرلایه
- میزان گذرده‌ی الکتریکی پایین، تا کولپینگ بین سورس و درین با بدنه کاهش یابد.

برای داشتن یک عایق مدفون مناسب باید بین مشخصات بالا مصالحه برقرار گردد، به این منظور عایق باید دو ویژگی اصلی یعنی بیشترین هدایت گرمایی و کمترین گذرده‌ی الکتریکی را داشته‌باشد؛ در میان مواد عایق و بنابر دو فرض اصلی، الماس بهترین گزینه است، بنابراین چنانچه به عنوان عایق مدفون مورد استفاده قرار گیرد، می‌تواند با انتقال مناسب گرمای تولیدشده در ناحیه‌ی سیلیکون به زیرلایه، دمای قطعه را کاهش دهد و مانع از اثرات خودگرمایی شود. ترانزیستور سیلیکون روی عایق که در آن از الماس بعنوان عایق مدفون استفاده شده، سیلیکون روی الماس^۶ نامیده می‌شود و می‌تواند در کاربردهای توان بالا مورد استفاده قرار گیرد. چگالی توان این ساختار بسیار بیشتر از ادوات سیلیکون روی عایق است. هدایت گرمایی الماس (2000 W/K.m) تقریباً بیش از ۱۰ برابر سیلیکون و ۱۰۰۰ برابر دی‌اکسیدسیلیکون است [۱۶-۱۷].

در ساختار سیلیکون روی الماس بعلت استفاده از الماس بعنوان عایق، جریان حالت خاموشی قطعه بالا می‌رود که بر روی اثرات کانال کوتاه افزاره تاثیر می‌گذارد. پیش از این به دلیل مشکلاتی که در ساختارهای سیلیکون روی عایق (نظیر اثرات خودگرمایی) و سیلیکون روی الماس (نظیر اثرات کانال کوتاه) وجود داشت، ترانزیستور سیلیکون روی الماس با یک لایه عایق اضافی^۷ پیشنهاد شده [۱۹]، و همچنین چگونگی بهبود اثرات کانال کوتاه در این ساختار بررسی گردیده‌است [۲۰]. در این ساختار یک لایه عایق بر روی الماس و در بین سورس و درین قرار می‌گیرد و بطور جزئی لایه‌ی عایق الماس را می‌پوشاند، این لایه‌ی عایق دوم می‌تواند دی‌اکسیدسیلیکون، یا هر عایق دیگری با گذرده‌ی الکتریکی کمتر نسبت به الماس باشد [۲۱].

ما در این کار برای اولین بار رابطه‌ی تحلیلی ولتاژ آستانه‌ی ساختار سیلیکون روی الماس دولایه را به کمک معادلات پواسون بدست آورده و نتایج تحلیلی را با نتایج شبیه‌سازی افزاره‌ی نیمه‌هادی مقایسه کرده‌ایم.

ساختار مورد بررسی از نظر مشخصه‌ی $I_{DS} - V_{DS}$ با نمونه‌ی ساخته‌شده [۲۲] مقایسه شده‌است و تطبیق مناسبی بدست آمده‌است.

است (N_{S-D} میزبان ناخالصی سورس و درین-)

$$V_{FB3} = \frac{KT}{q} \ln\left(\frac{N_{sub}}{N_a}\right)$$
 ولتاژ باند مسطح گیت پستی-زیرلایه (N_{sub})
 میزان ناخالصی زیرلایه) است.

• پتانسیل سطحی در انتهای ناحیهی سورس:

$$\psi(x,0) = V_{bi} \quad (5)$$

که $V_{bi} = \frac{KT}{q} \ln\left(\frac{N_a N_{S-D}}{n_i^2}\right)$ پتانسیل ساخت است.

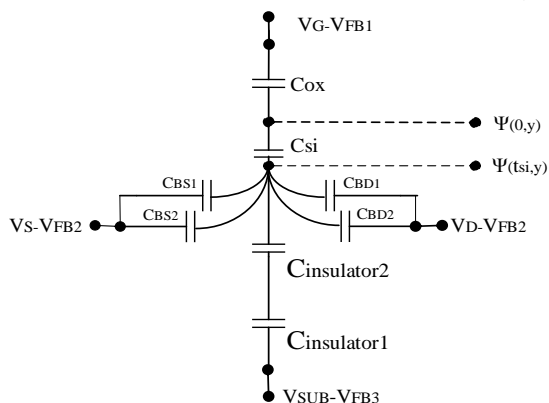
• پتانسیل سطحی در انتهای ناحیهی درین:

$$\psi(x,L) = V_{bi} + V_{DS} \quad (6)$$

در مرجع [۸-۱۳] خازن در نظر گرفته شده در ناحیهی عایق مدفون با خازنهایی که ما برای ساختار سیلیکون روی الماس با عایق دولایه تعریف کرده ایم متفاوت است که این اختلاف به علت افزایش دقت در مدل و در نظر گرفتن تمامی خازنهای موجود در عایق مدفون است؛ به این منظور در قسمت بعد به معرفی این خازنها و بیان رابطهی آنها خواهیم پرداخت.

۲-۲- خازنهای ساختار

برای بدست آوردن شرایط مرزی نیاز داریم تا روابط خازنهای ساختار را مورد بررسی قرار دهیم؛ در شکل ۲ محل قرارگیری این خازنها را می بینیم:

شکل (۲): خازنهای ساختار سیلیکون روی الماس با عایق دولایه

در شکل فوق، C_{ox} خازن اکسید گیت، C_{si} خازن بدنه‌ی سیلیکونی، $C_{insulator1}$ خازن لایه عایق اول، $C_{insulator2}$ خازن لایه‌ی عایق اضافی، C_{BD1} خازن هم صفحه، C_{BD2} خازن عمودی بین ناحیهی درین فرورفته در عمق لایه‌ی عایق مدفون، با بدنه‌ی سیلیکونی و بطور متناظر C_{BS1} خازن هم صفحه، C_{BS2} خازن عمودی بین ناحیهی سورس فرورفته در عمق لایه‌ی عایق مدفون، با بدنه‌ی سیلیکونی است.

این خازنها به کمک روابط (7)-(16) بدست می آیند:

$$C_{ox} = k_{ox} / t_{ox} \quad (7)$$

$$C_{si} = k_{si} / t_{si} \quad (8)$$

گیت جلو و گیت پشت (جهت x در شکل ۱) به صورت یک تابع سهمی تقریب زد:

$$\psi(x, y) = c_0(y) + c_1(y) + c_2(y) \quad (2)$$

و $c_0(y)$ ، $c_1(y)$ و $c_2(y)$ تنها تابع y هستند. از آنجا که در ساختار سیلیکون روی الماس دولایه، در هر یک از سطح جلو و پشت بدنه‌ی سیلیکونی حامل‌های بار می‌توانند معکوس شوند بنابراین در مرز اکسید گیت/بدنه‌ی سیلیکونی و در مرز عایق مدفون/بدنه‌ی سیلیکونی کانال می‌تواند تشکیل شود، که به ترتیب کانال جلو و کانال پشت نامیده می‌شود.

پس بایستی برای هر یک از کانال جلو و پشت ایجاد شده در بدنه، معادله‌ی پواسون حل شود و رابطه‌ی ولتاژ آستانه برای کانال مربوطه بدست آید، و در نهایت مقدار کوچکتر بین این دو ولتاژ به عنوان ولتاژ آستانه معرفی شود. به منظور حل معادله‌ی پواسون دوبعدی فوق، می‌توان آن را به یک معادله‌ی پواسون یک‌بعدی و یک معادله‌ی لاپلاس دوبعدی تجزیه کرد، و به کمک شرایط مرزی که در رابطه‌ی (6)-(3) آمده است، پتانسیل سطحی و ولتاژ آستانه را بدست آورد [۱۴].

قانون گوس در مرز اکسید گیت و بدنه‌ی سیلیکونی:

$$k_{si} \frac{d\psi(x, y)}{dx} \Big|_{x=0} = k_{ox} \cdot \frac{\psi(0, y) - (V_G - V_{FB1})}{t_{ox}} \quad (3)$$

که k_{ox} ثابت دی‌الکتریک اکسید گیت و t_{ox} ضخامت اکسید گیت است، همچنین $\psi(0, y)$ پتانسیل سطحی گیت جلو در مرز بین اکسید گیت و بدنه‌ی سیلیکونی، V_G ولتاژ بایاس گیت، $V_{FB1} = \Phi_M - \Phi_{si}$ ولتاژ باند مسطح گیت جلو است که Φ_M تابع کار^۹ گیت، $\Phi_{si} = \frac{\chi_{si}}{q} + \frac{E_{G,si}}{2q} + \left(\frac{KT}{q}\right) \ln\left(\frac{N_a}{n_i}\right)$ تابع کار بدنه‌ی سیلیکونی، χ_{si} الکترونیخواهی^{۱۰}، انرژی شکاف و n_i ناخالصی ذاتی سیلیکون است.

قانون گوس در مرز عایق مدفون و بدنه‌ی سیلیکونی:

$$k_{si} \frac{d\psi(x, y)}{dx} \Big|_{x=tsi} = C_{BD} \cdot \frac{(V_D - V_{FB2}) - \psi(t_{si}, y)}{L} \quad (4)$$

$$C_{BS} \cdot \frac{(V_S - V_{FB2}) - \psi(t_{si}, y)}{L}$$

$$C_{insulator} \cdot \frac{(V_{sub} - V_{FB3}) - \psi(t_{si}, y)}{L}$$

در رابطه‌ی فوق، t_{si} ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی، k_{si} میزان ثابت دی‌الکتریک بدنه‌ی سیلیکونی، C_{BD} خازن بین بدنه و ناحیه‌ی فرورفته‌ی درین، C_{BS} خازن بین بدنه و ناحیه‌ی فرورفته‌ی سورس و $C_{insulator}$ خازن بین بدنه و زیرلایه است (روابط این خازنها در بخش ۲-۲ ارائه شده است)، همچنین $\psi(t_{si}, y)$ پتانسیل سطحی

گیت پستی در مرز بین عایق مدفون و بدنه‌ی سیلیکونی V_S ، V_D و V_{sub} به ترتیب ولتاژ درین، سورس و زیرلایه، $V_{FB2} = \frac{KT}{q} \ln\left(\frac{N_a N_{S-D}}{n_i^2}\right)$

خازن بدنه در سیلیکون روی الماس دولایه از ظرفیت خازنی سیلیکون روی الماس عبور کرده، و همچنان روند کاهشی خود را ادامه می‌دهد، در این صورت کوپلینگ خازن بدنه نسبت به سیلیکون روی الماس بهبود می‌یابد؛ این زمانی است که $C_{insulator1}$ و $C_{insulator2}$ غالب شده‌اند، با افزایش بیشتر L_{bi} مقدار خازن نهایتاً به سیلیکون روی عایق خواهد رسید و بیش از این کاهش نخواهد یافت، در این حالت C_{BS1} و C_{BD1} غالب شده‌اند.

۲-۳- فرمولاسیون ولتاژ آستانه

با محاسبه‌ی خازن‌های ساختار و تعیین شرایط مرزی می‌توان پتانسیل سطحی را در کانال جلو و پشت بدست آورد؛ برای تعیین ولتاژ آستانه در یک ساختار سیلیکون روی الماس دولایه، از ولتاژ گیت، زمانی که حداقل پتانسیل سطحی برابر با $2\psi_b$ می‌شود، بهره می‌جویم که ψ_b اختلاف بین تراز غیر ذاتی در ناحیه‌ی کانال و تراز ذاتی است.

۲-۳-۱ ولتاژ آستانه

در یک ماسفت سیلیکون روی الماس با یک لایه عایق اضافی، وارونگی کانال می‌تواند در مرز پشتی ناحیه‌ی کانال اتفاق بیفتد در حالی که مرز جلو هنوز در حالت تخلیه قرار دارد، که این حالت بعلت کوپل شدگی با نواحی سورس و درین اتفاق می‌افتد. بنابراین در حالت کلی ولتاژ آستانه به عنوان ولتاژ گیت در جایی تعریف می‌شود که مقدار بزرگتر بین حداقل پتانسیل سطحی گیت جلو و حداقل پتانسیل سطحی گیت پشت برابر با $2\psi_b$ می‌شود. با حل معادله‌ی پواسون، رابطه‌ی ولتاژ آستانه برای کانال جلو و پشت به صورت روابط (17) و (18) بدست می‌آید:

$$V_{thf} = V_{FB1} + \frac{C_{si}}{C_{BS} + C_{BD} + C + C_{si}} \cdot P + \quad (17)$$

$$V_{sft} \cdot \frac{C_{si}}{C_{BS} + C_{BD} + C + C_{si}} \cdot \left[1 + \left(\frac{C_{si} + C_{ox}}{C_{ox}} \right) \left(\frac{C_{BS} + C_{BD} + C}{C_{si}} \right) \right]$$

$$V_{thb} = V_{FB1} + \frac{C_{si} + C_{ox}}{C_{ox}} \cdot Q + V_{sbt} \cdot \frac{C_{si} + C_{ox}}{C_{ox}} \cdot \left[\left(\frac{C_{ox}}{C_{ox} + C_{si}} \right) \left(\frac{C_{BS} + C_{BD} + C}{C_{si}} \right) \right] \quad (18)$$

در روابط فوق، پارامترهای P و Q به ولتاژهای بایاس، ابعاد و خازن‌های ساختار وابسته بوده، و V_{sft} و V_{sbt} از حل معادله‌ی پواسون بدست می‌آید.

حداقل پتانسیل سطحی در کانال جلو/پشت برای تعیین ولتاژ آستانه در کانال جلو/پشت استفاده شده و مقدار کوچکتر بین این دو،

$$C_{insulator2} = k_{insulator2} / t_{insulator2} \quad (9)$$

$$C_{insulator1} = k_{insulator1} / t_{insulator1} \quad (10)$$

$$C_{insulator} = \frac{C_{insulator1} \cdot C_{insulator2}}{C_{insulator1} + C_{insulator2}} \quad (11)$$

$$C_{BS} = C_{BS1} + C_{BS2} \quad (12)$$

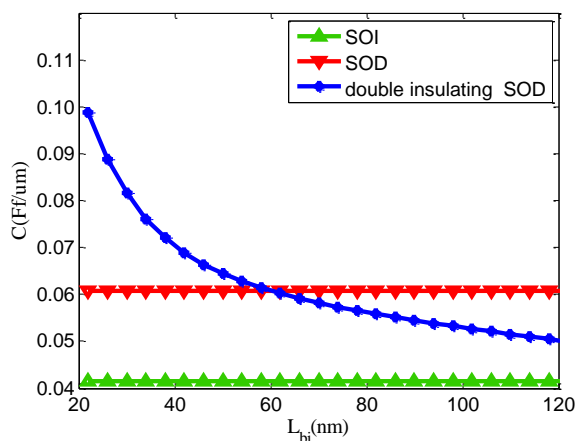
$$C_{BD} = C_{BD1} + C_{BD2} \quad (13)$$

$$C_{BD1} = C_{BS1} = \frac{k_{insulator2}}{\pi} \cdot \ln\left(1 + \frac{L}{2 \cdot d}\right) \quad (14)$$

$$C_{BS2} = C_{BD2} = \frac{2k_{insulator2}}{\pi} \cdot \ln\left(1 + \frac{L}{2 \cdot d_b}\right) \text{ for } \frac{L}{2} < t_{insulator2} \quad (15)$$

$$C_{BS2} = C_{BD2} = \frac{2k_{insulator2}}{\pi} \cdot \ln\left(1 + \frac{t_{insulator2}}{d_b}\right) \text{ for } \frac{L}{2} > t_{insulator2} \quad (16)$$

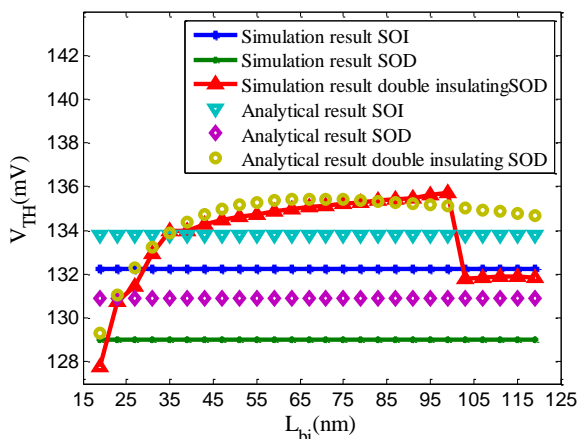
$k_{insulator2}$ ثابت دی‌الکتریک عایق دوم، $k_{insulator1}$ ثابت دی‌الکتریک عایق اول، $t_{insulator2}$ ضخامت عایق دوم، $t_{insulator1}$ ضخامت عایق اول، d_b طول همپوشانی سورس و درین با عایق مدفون، d فاصله‌ی بین سورس/درین و بدنه‌ی سیلیکونی و L طول کانال است. در شکل ۳ خازن معادل در لایه‌ی عایق مدفون را برای ساختارهای سیلیکون روی عایق، سیلیکون روی الماس و سیلیکون روی الماس دولایه برحسب طول لایه‌ی عایق دوم رسم شده‌است.

شکل (۳): کوپلینگ کلی خازن بدنه در سرتاسر لایه‌های عایق برحسب طول لایه‌ی عایق دوم

با بررسی شکل بالا بدست می‌آید که خازن بدنه در سیلیکون روی الماس دولایه از یک مقدار اولیه‌ی ماکزیمم به ازای $L_{bi} = L$ (طول مؤثر کانال) شروع می‌شود و یک روند کاهشی را طی می‌کند، در این ناحیه ظرفیت خازن‌های C_{BS2} و C_{BD2} در ظرفیت معادل غالب می‌شود؛ با افزایش طول لایه‌ی عایق اضافی در $L_{bi} = 60nm$ ظرفیت

در شکل ۴ نتایج حاصل از مدلسازی و شبیه‌سازی ولتاژ آستانه در حالت اشباع نسبت به طول عایق دوم، در ساختارهای سیلیکون روی عایق، سیلیکون روی الماس و سیلیکون روی الماس دولایه نشان داده شده‌است. گستره‌ی طول عایق اضافی از 16nm (کمتر از طول کانال) تا 126nm تغییر می‌کند.

شکل (۴): ولتاژ آستانه بر حسب طول عایق دوم

همانطور که در شکل هم دیده می‌شود ولتاژ آستانه در ساختار سیلیکون روی الماس دولایه به ازای طول عایق اضافی کوچک در نزدیکی ولتاژ آستانه‌ی افزاره‌ی سیلیکون روی الماس قرار دارد اما با افزایش این طول شاهد یک روند صعودی در ولتاژ آستانه هستیم، به طوری که در $46nm < L_{bi} < 96nm$ ولتاژ در ترانزیستور سیلیکون روی الماس دولایه از ولتاژ ساختار سیلیکون روی عایق هم بالاتر می‌رود در این حالت خازن C_{BS} و C_{BD} توسط C_{BS1} و C_{BD1} غالب می‌شود.

بنابراین در بازه‌ای که ولتاژ آستانه از ولتاژ در سیلیکون روی عایق بیشتر می‌شود، بهترین حالت برای استفاده از سیلیکون روی الماس دولایه است، چراکه با داشتن مزایای این ساختار مثل خازن‌های پارازیتی و مقاومت سری کوچک، بیشترین ولتاژ آستانه را هم در بین ادوات سیلیکون روی عایق دارد.

اکنون که ولتاژ آستانه را بر حسب طول لایه‌ی عایق دوم بدست آوردیم، تاثیر ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی، ضخامت اکسید گیت، ضخامت عایق اول و ضخامت عایق اضافی را بر روی این ولتاژ بررسی می‌نماییم.

در شکل ۵ با تغییر ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی نتایج حاصل را برای ولتاژ آستانه با یکدیگر مقایسه نموده‌ایم. با توجه در شکل خواهیم دانست که در ادوات با ناخالصی سنگین، با افزایش ضخامت بدنه ولتاژ آستانه نیز افزایش خواهد یافت، و این به آن علت است که با افزایش ضخامت بدنه به ولتاژ گیت بیشتری برای معکوس شدن کانال نیاز است و بنابراین ولتاژ آستانه‌ی بزرگتری هم خواهیم داشت. همچنین دیده می‌شود که با افزایش ضخامت بدنه افت ناگهانی ولتاژ در طول

همانطور که در رابطه‌ی (19) هم نشان داده شده‌است، ولتاژ آستانه را تعیین می‌کند، بنابراین ولتاژ آستانه می‌تواند توسط هریک از ولتاژ آستانه‌ی سطح جلو یا ولتاژ آستانه‌ی سطح پشت بدست آید [8]:

$$V_{th} = \begin{cases} V_{thf} & \text{for } \Psi(0, y)|_{min} > \Psi(t_g, y)|_{min} \\ V_{thb} & \text{for } \Psi(0, y)|_{min} < \Psi(t_g, y)|_{min} \end{cases} \quad (19)$$

۳- نتایج مدلسازی

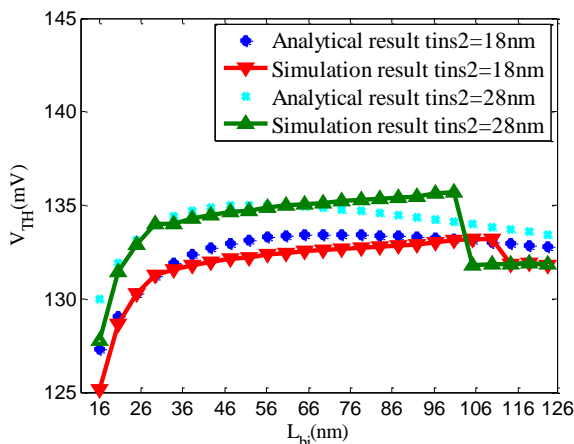
به منظور بررسی بهبود ولتاژ آستانه با قرار دادن یک لایه عایق اضافی بر روی عایق مدفون، نتایج محاسبات فوق را با نتایج حاصل از شبیه‌سازی ادوات نیمه‌هادی مقایسه می‌کنیم. شبیه‌سازی‌های انجام شده در این مقاله به کمک نرم‌افزار شبیه‌ساز ادوات نیمه‌هادی، انجام شده‌است، همچنین از آنجاکه مدل هیدرودینامیک برای ادوات نیمه‌هادی در ابعاد نانو مدل انتقال انرژی مناسبی است، در شبیه‌سازی‌های انجام شده از این مدل بهره جسته‌ایم. در مدل هیدرودینامیک معادلات پواسون، پیوستگی الکترون-حفره و معادلات بقای انرژی برای الکترون، حفره و شبکه حل می‌شود و همچنین دمای حامل‌های الکترون و حفره به طور مجزا از دمای شبکه محاسبه می‌گردد [۲۳]. به این ترتیب عملکرد ساختارهای سیلیکون روی عایق، سیلیکون روی الماس و سیلیکون روی الماس با عایق دولایه را در ولتاژ آستانه با یکدیگر مقایسه نموده‌ایم.

ابعاد و پارامترهای بکار رفته در شبیه‌سازی ساختار در جدول ۱ آورده شده‌است. در ساختار سیلیکون روی عایق لایه‌ی عایق مدفون در اکسیدسیلیکون و در ساختار سیلیکون روی الماس از جنس الماس است؛ درحالی‌که در سیلیکون روی الماس دولایه از هر دو ماده بهره جسته‌ایم به طوری که عایق اول الماس و عایق دوم دی‌اکسیدسیلیکون است.

جدول (۱): مقادیر پارامترهای بکار رفته در ساختار

مقدار	پارامتر
152nm	طول کلی ساختار
22nm	طول کانال
3nm	طول همپوشانی سورس و درین با اکسید مدفون
100nm	ضخامت عایق اول
28nm	ضخامت عایق دوم
7nm	ضخامت فیلم سیلیکونی
0.5nm	ضخامت اکسید گیت
5.7	ثابت دی‌الکتریک عایق اول (الماس)
11.7	ثابت دی‌الکتریک سیلیکون
3.9	ثابت دی‌الکتریک عایق دوم (دی‌اکسید سیلیکون)
$5 \times 10^{22} \text{ cm}^{-3}$	میزان ناخالصی گیت
10^{22} cm^{-3}	میزان ناخالصی سورس و درین
$1.5 \times 10^{19} \text{ cm}^{-3}$	میزان ناخالصی بدنه‌ی سیلیکونی
10^{15} cm^{-3}	میزان ناخالصی زیرلایه

اولین پارامتری که تاثیر آن را بر روی ولتاژ آستانه بررسی می‌نماییم، ضخامت عایق دوم است.

شکل (۷): ولتاژ آستانه برحسب طول عایق دوم برای مقادیر متفاوت ضخامت عایق دوم

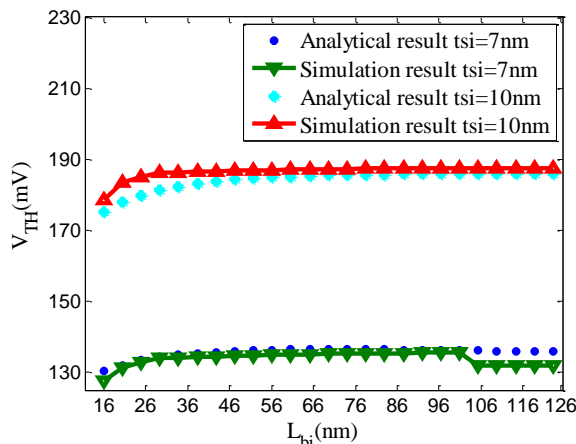
۴- نتیجه گیری

در این مقاله ساختار سیلیکون روی الماس دولایه با ساختارهای سیلیکون روی عایق و سیلیکون روی الماس مقایسه گردید، که در آن لایه‌ی عایق دوم بر روی عایق الماس قرار می‌گیرد و بطور جزئی الماس را می‌پوشاند. به این منظور خازن بدنه را در سرتاسر عایق مدفون بطور تحلیلی محاسبه کرده و نتایج را به تصویر کشیدیم؛ همچنین برای اولین بار به صورت تحلیلی ولتاژ آستانه را در یک ترانزیستور سیلیکون روی الماس با یک لایه عایق اضافی به کمک معادلات پواسون دوبعدی و از طریق مدل‌های توزیع پتانسیل سطحی گیت جلو و پشت بدست آوردیم.

تأثیر ضخامت و طول عایق دوم را بر روی ولتاژ آستانه و خازن بدنه نشان دادیم و دیدیم که با افزایش طول عایق دوم خازن بدنه یک روند کاهشی را طی می‌کند به طوری که در مقادیر بالا به خازن بدنه در ساختار سیلیکون روی عایق می‌رسد، و ولتاژ آستانه افزایش یافته و در گستره‌ای از این طول به بیش از ولتاژ آستانه در ساختار سیلیکون روی عایق خواهد رسید، که این بازه از طول عایق دوم بهترین ساختار را برای یک سیلیکون روی الماس دولایه به تصویر کشیده‌است. همچنین ولتاژ آستانه را برای مقادیر متفاوت از ضخامت بدنه‌ی سیلیکونی، ضخامت اکسید گیت، ضخامت عایق الماس و ضخامت عایق دوم به تصویر کشیده‌ایم و تأثیر هر یک را بررسی کردیم. همچنین نتایج حاصل از روابط تحلیلی را با نتایج حاصل از شبیه‌سازی قطعه مقایسه کرده و به تطبیق مناسبی دست‌یافته‌ایم.

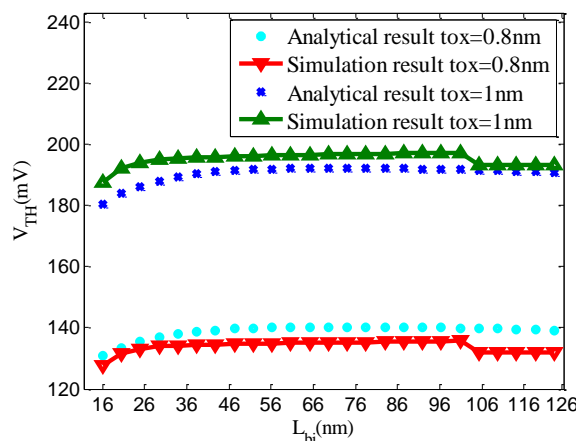
از نتایج بدست می‌آید که در صورت انتخاب صحیح و مناسب ابعاد، این ساختار عملکرد مناسبی را در بین ادوات سیلیکون روی عایق دارا می‌باشد و می‌تواند بعنوان یک ساختار با مزایای بیشتر جایگزین سایر ادوات سیلیکون روی عایق شود.

کوچکتری از عایق اضافی اتفاق می‌افتد و بیشترین افت در $t_{si} = 7nm$ اتفاق می‌افتد.

شکل (۸): ولتاژ آستانه برحسب طول عایق دوم برای مقادیر متفاوت ضخامت فیلم سیلیکونی

در شکل ۶ ولتاژ آستانه‌ی یک ترانزیستور سیلیکون روی الماس با یک لایه عایق اضافی را برای دو مقدار از ضخامت اکسید گیت به تصویر کشیده‌ایم. از شکل برمی‌آید که با افزایش این ضخامت تغییری در روند ولتاژ آستانه اتفاق نمی‌افتد برای هر دو مقدار افت ولتاژ در طول یکسانی از عایق دوم اتفاق افتاده و تنها یک شیفت به مقادیر بالاتر پیدا کرده‌است. زمانی که t_{ox} کاهش یابد C_{ox} افزایش را به همراه دارد که باعث می‌شود گیت جلو کنترل بیشتری روی پتانسیل کانال در کل ضخامت بدنه داشته باشد و همچنین پتانسیل سطحی گیت پشتی توسط گیت جلو نسبت به گیت پشت بیشتر کنترل می‌شود.

شکل (۹): ولتاژ آستانه برحسب طول عایق دوم برای مقادیر متفاوت ضخامت اکسید گیت

در شکل ۷ با تغییر ضخامت عایق اضافی ولتاژ آستانه را برای دو مقدار از این ضخامت رسم کرده‌ایم، دیده می‌شود که با افزایش ضخامت عایق دوم نه تنها ولتاژ آستانه بیشتر خواهد بود بلکه افت ولتاژ هم شدیدتر خواهد شد و این افت در طول کوچکتری از عایق دوم رخ می‌دهد.

- [16] Kamal, B., Arezki, B., Hakim, A., and Ahcene, L., (2008) "On Silicon on Insulator Technology and Devices," *Africa Physical Review*, 11(7), pp 26-28.
- [17] Tech, M., (2013) "Study of Floating Body Effect in SOI Technology," *International Journal of Modern Engineering Research (IJMER)*, 3, pp 1817-1824.
- [18] Mazellier, J-P., Faynot, O., Cristoliveanu, S., Deleonibus, S., and Bergonzo, P., (2008), "Integration of diamond in fully-depleted silicon-on-insulator technology as buried insulator: A theoretical analysis," *Diamond & Related Materials*. 17, pp 1248-1251.
- [19] Daghighi, A., Double Insulating Silicon-on-Diamond Device, USPTO Patent, US 2013/8375341 B2.
- [20] Daghighi, A., (2013) "A novel structure to improve DIBL in fully-depleted Silicon-on-Diamond substrate," *Diamond & Related Materials* 40, pp. 51-55.
- [21] Young, K.K., (1989), "Analysis of conduction in fully depleted SOI MOSFETs," *IEEE Transactions on Electron Devices*, 36(3), pp 504.
- [22] Krivokapic, Z., Maszara, P., and Lin, M-R. (2005) "Manufacturability of 20-nm Ultrathin Body Fully Depleted SOI Devices with FUSI Metal Gates," *IEEE Transaction on Semiconductor Manufacturing*, 18(1).
- [23] ISE TCAD Manual, ISE Integrated System Engineering, Version 10.0, 2004.

زیر نویس ها

¹ Scaling

² Drain Induced Barrier Lowering (DIBL)

³ Silicon-on-Insulator (SOI)

⁴ Recessed Source/Drain Fully-Depleted SOI (Re S/D FD SOI)

⁵ Silicon on Chip (SoC)

⁶ Silicon-on-Diamond (SOD)

⁷ Double Insulating SOD

⁸ Flat Band

⁹ Work function

¹⁰ Electron affinity

- [1] Saramakala, G.K., Santra, A., Dubey, S., Jit, S., and Tiwari, P.K., (2013) "An analytical threshold voltage model for a short-channel dual-metal-gate (DMG) recessed-source/drain (Re-S/D) SOI MOSFET," *Superlattices and Microstructures*, 60, pp580-595.
- [2] Priya, A., Mishra, R.A., (2016) "A two dimensional analytical modeling of surface potential in triple metal gate (TMG) fully-depleted Recessed-Source/Drain (Re-S/D) SOI MOSFET," *Superlattices and Microstructures*, 92, pp 316-329.
- [3] Coling, J.P., (2007), "Multi-gate SOI MOSFETs," *Microelectronic Engineering* 84," pp 2071-2076.
- [4] قبادی، افضلی کوشا، "بررسی و مدلسازی اثر ناپایداری در دمای بالا و بایاس منفی (NBTI) و تزریق حامل‌های انرژی (HCI) در افزاره‌های چندگیتی نانومتري"، *مجله انجمن مهندسين برق و الكترونيك ايران*، شماره دوم، صفحه ۱-۱۴، پائيز ۹۴.
- [5] حسن‌زاده، دانائی، "یک راهکار جدید برای کاهش جریان نشتی در کلیدهای CMOS"، *مجله انجمن مهندسين برق و الكترونيك ايران*، شماره چهارم، صفحه ۳۳-۴۰، زمستان ۹۵.
- [6] Kumar, P.R., and Mahapatra, S., (2010) "Analytical modelling of quantum threshold voltage for triple gate MOSFET," *Solid-State Electronics*, 54, pp 1586-1591.
- [7] Tiwari, P.K., Kumar, A., and Talukdar, D., (2016) "An analytical gate tunneling current model of Re-S/D SOI MOSFETs," 2016 IEEE Uttar Pradesh Section International Conference on Electrical, Computer and Electronics Engineering (UPCON).
- [8] Kumar, A., and Tiwari, P.K., (2014) "A threshold voltage model of short-channel fully-depleted recessed-source/drain (Re-s/d) UTB SOI MOSFETs including substrate induced surface potential effects," *Solid-State Electronics*, 95, pp 52-60.
- [9] Zhang, Z., Zhang, Sh., and Chan, M., (2004) "Self-Align Recessed Source Drain Ultrathin Body SOI MOSFET," *IEEE Electron Device Letters*, 25(11), pp740-742.
- [10] Ke, W., Han, X., Li, D., Liu, X., Han, R., and Zhang, Sh., (2006) "Recessed Source/Drain for Scaling SOI MOSFET to the Limit," *IEEE Trans*.
- [11] Patil, G.C., and Qureshi, S., (2013) "Asymmetric drain underlap dopant-segregated Schottky barrier ultrathin-body SOI MOSFET for low-power mixed-signal circuits," *Semiconductor Science and Technology*. 28, 045002.
- [12] Saramakala, G.K., Dubey, S., and Tiwari, P.K., (2014) "Analog and radio-frequency (RF) performance evaluation of fully-depleted (FD) recessed-source/drain (Re-S/D) SOI MOSFETs," *Superlattices and Microstructures*, 76, pp77-89.
- [13] Svilicic, B., Jovanovic, V., and Suligoj, T., (2009) "Analytical models of front- and back-gate potential distribution and threshold voltage for recessed source/drain UTB SOI MOSFETs," *Solid-State Electron*. 53.
- [14] Svilicic, B., Jovanovic, V., and Suligoj, T., (2010) "Analysis of subthreshold conduction in short channel recessed source/drain UTB SOI MOSFETs," *Solid-State Electron*. 54, pp 545-551.
- [15] Saramakala, G.K., Santra, A., Kumar, M., Dubey, S., Jit, S., and Tiwari, P.K., (2014) "Analytical subthreshold current and subthreshold swing models of short-channel dual-metal-gate (DMG) fully-depleted recessed-source/drain (Re-S/D) SOI MOSFETs," *J. Compute. Electron*, 13, pp 467-476.